

Efterskolerejsen

Min historie der ændrede både mig selv og loven

Af Maiken Schjødt

I sommeren 2017 startede jeg på Thorsgaard Efterskole, en genert 14-årig pige, der ikke vidste, hvad for en rejse, der ventede foran. Med mor og far under armen gik jeg igennem Ase-torvet. Nye mennesker, nye lærere, ny by. Alt var meget anderledes, og det hele virkede lidt skræmmende, især at vinke farvel til min forældre. Lige pludselig stod man på egne ben, et nyt kapitel i ens liv skulle til at starte. Et citat fra min dagbog efter den første dag er: "I dag har vi haft den første dag, den var faktisk slet ikke så slem, som jeg troede den vil blive. Dem jeg bor i hus med er super søde, men det hele er bare lidt underligt. Nu ligger jeg her i min seng og skal sove min første nat på Thorsgaard efterskole. Godnat"

Efterskoleåret gik i gang, og den nye hverdag begyndte at føles mere og mere almindelig, man faldt hurtigt til og fandt sin plads. For mig var efterskole en ny begyndelse, en måde at bryde ud af de bokse jeg var sat i hjemmefra. Efterskolen gav mig muligheden for at booste mit faglige niveau, lærerne på efterskolen dannede man et helt andet bånd til, da de ikke blot var ens lærere, men måske også ens kontaktlærer, læreren der trøstet én dagen forinden. Den tætte relation der blev mellem lærer og elev gjorde for mig, at jeg turde åbne mig, række hånden op i timerne osv. Klasselokalet var et trygt og rart sted at være, hvor alle udviste stor respekt over for hinanden. Det tætte fællesskab der var blandt eleverne gjorde også, at det aldrig var flovt at spørge om noget, for alle kendte hinandens styrker og svagheder. Tiden på efterskolen fløj afsted, og inden jeg fik set mig om, var året gået. Én ting der stod klart for mig var, at min efterskole-rejse langt fra var slut. Jeg skulle have et år mere, den dannelsesrejse jeg var i gang med, skulle have lov at fortsætte.

I sommeren 2018 vendte jeg tilbage til Thorsgaard efterskole for at starte i TE10 klassen, som er en projektorienteret 10.klasse. Der har man ikke har de klassiske fag som dansk, engelsk og matematik, men i stedet lærer man bl.a. om innovation, gruppearbejde og formidling. Pludselig kom man på udebane igen, for i TE10 gjaldt det ikke om at kunne de klassiske fag, som man havde arbejdet med hele sin skolegang, men i stedet for skulle man kunne tænke ud af boksen. Se ting i et større perspektiv. TE10 satte mange tanker igang hos mig. Jeg satte mig selv et mål om, at jeg hver dag skulle være min egen bedste ven i stedet for at være min egen værste fjende. Jeg fik prøvet nogle grænser af i løbet af mit år i TE10. At skulle fremlægge foran andre havde aldrig været min stærke side, de første fremlæggelser i TE10 syntes jeg var meget grænseoverskridende, ordene fløj alt for hurtigt ud af min mund, og jeg glemte helt trække vejret i ren nervøsitet. Men en masse værktøjer og fremlæggelser senere fik mig til at indse, at det slet ikke var så

slem at rejse sig op og fremlægge. Endda med ro i maven. TE10 har givet mig en masse selvtillid og en tro på mig selv. Man blev anerkendt på ens kompetencer i stedet for ens karakterer. Det efterskoleår fik mig til at blomstre, jeg lærte virkelig mig selv at kende!

I 2019 blev det indført, at elever der søgte om at komme på gymnasium efter en prøvefri klasse skulle til en optagelsesprøve, en 4-timers skriftlig prøve som indeholder dansk, matematik, engelsk og fysik/kemi. Eftersom TE10 er en prøvefri 10.klasse, skulle jeg i slutningen af mit efterskoleår til denne optagelsesprøve. Dette var jeg rimelig rolig omkring, da det er fag, jeg klaret mig godt i året forinden og med et snit på 9,6 fra 9. klasse vidste jeg, at jeg var fagligt stærk.

Jeg tog fortrøstningsfuld til optagelsesprøven og efter de 4 timer tog jeg tilbage til skolen med en god fornemmelse. 12 dage senere fik jeg resultatet af optagelsesprøven. Jeg var dumpet, da jeg ikke havde fået nok point i engelsk. I det sekund faldt hele min verden sammen!

Troen på mig selv blev slået i tusind stykker, og den ene tåre efter den anden styrtede ned af min kind. Jeg gik fra samtalen med beskeden om, at jeg kunne komme til en ny optagelsesprøve i slutningen af sommerferien. Tankerne fløj rundt i hovedet på mig. Optagelsessamtalen fandt sted om onsdagen, hvor mit efterskoleophold skulle slutte om lørdagen. Så imens veninderne gjorde klar til gallafest, var jeg helt ulykkelig! Jeg følte mig uretfærdigt behandlet, jeg følte, at jeg blev straffet for at tage en prøvefri 10. klasse, for var jeg taget på gymnasiet lige efter 9. klasse, ville det ikke have været noget problem på grund af mine fine 9. klasse karakterer. Min store drøm er at blive sygeplejerske, og derfor skulle jeg gøre alt, hvad jeg kunne for at blive optaget. Sommerferie med ro og afslapning blev der ikke meget af, jeg brugte mange timer af min sommerferie på et bibliotek sammen med en mentor, der hjalp mig med booste mit niveau i engelsk for at kunne bestå optagelsesprøven i slutningen af sommerferien. For bestod jeg ikke den, ville jeg *aldrig* kunne komme på gymnasium. Det ændrede dog ikke på, at jeg følte mig uretfærdigt behandlet af systemet, jeg følte mig som den eneste, der stod i den her situation, men jeg var langt fra den eneste, der ikke havde bestået. Det danske system måtte have at vide, hvad det gør ved et ungt menneske at få så stort et nederlag og lagt så stort et pres på sine skuldre.

På grund af den handlekraft og selvtillid TE10 havde givet mig, besluttede jeg mig for at skrive til børne- og undervisningsminister, Pernille Rosenkrantz-Theil. Ikke for at fortælle, at jeg syntes, det var en forkert lovgivning, men for at fortælle hvordan det var at være ung og blive sat i sådan en situation. Jeg var i kontakt med Torben Vind Rasmussen, formand for efterskoleforeningen, for at lægge et yderligere pres på systemet og få dem til at indse, at der var mange dygtige elever, der ville blive tabt ved den lovgivning, der var.

Politikken blev interesseret i min historie, og ville gerne lave et interview med mig. Det hele kom lige pludselig meget tæt på! Hele Danmark ville pludselig komme til at kende min historie. Jeg var bange for

folks reaktioner, ville nogen synes jeg var en fiasko? Efter en lang tænkepause valgte jeg at deltage i interviewet - med en knude i maven da jeg havde en frygt for, hvordan jeg vil blive udstillet.

Ind ad døren kom journalisten med et smil på læben, vi satte os og begyndte at snakke hændelsesforløbet igennem. Det gik hurtigt op for mig, at journalisten var på min side og ønskede mig det bedste. Et citat hun sagde var, "Det er ikke dig, der er en fejl Maiken, det er systemet der fejler!". Det var en sætning, jeg i den svære tid prøvede at minde mig selv om.

Politiken henvendte sig til børne- og undervisningsministeren for at få hendes syn på den daværende lovgivning. Hun så, at der var et problem og valgte med øjeblikkelig virkning at ændre lovgivning. Efter ændringen måtte man til prøven gerne have klaret et enkelt fag dårligt, forudsat at man samlet set var vurderet egnet til gymnasiet. Dette får jeg et opkald om fra journalisten dagen inden, min artikel skulle i avisen.

Det var en rutsjebanetur af følelser, der gik igennem mig! Det var drømmescenariet, det jeg troede var umuligt, var sket. Jeg grinede, jeg græd, jeg var chokeret og, ikke mindst, ovenud lykkelig. Den sidste måneds hårde arbejde havde båret frugt.

På grund af lovændringen blev min historie nu til en kæmpe forside på en af landets mest anerkendte aviser, Politiken. Dog sad der stadig en frygt i mig for, hvad folk omkring mig ville tænke.

Morgenen efter blev avisen udgivet, og artiklen kom på Politikens hjemmeside. Og så væltede beskederne ind fra nær og fjern, selv folk jeg ikke kendte, folk der stod i samme situation, som jeg gjorde. Det gik virkelig op for mig, at jeg havde gjort en forskel for rigtig mange mennesker.

Havde jeg ikke gået på efterskole, havde jeg aldrig haft modet eller troen på mig selv til at tage sagen i egen hånd. Her et år efter har jeg færdiggjort mit første år på gymnasiet med et snit på 11,24, hvilket jeg på ingen måde havde kunnet opnå uden de værktøjer, jeg fik med i bagagen fra TE10. De kvaliteter og kompetencer, jeg har fået med fra efterskolen, har gavnet mig i forhold til bl.a. at bevare roen og lave en god formidling til eksamenerne.

Efterskolen har givet mig et kæmpe selvtillidsboost. Den generte pige der startede på efterskole er vendt hjem som en moden, ansvarsbevidst, ung kvinde.